

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De choro, & diuino officio peragendo. VIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

trahitur ad leuitates. Bonus cellita aut legit, aut orat, aut gemit, aut meditatur, aut scribit, aut corrigit libros, aut aliquid aliud boni operatur. Bonus cellita ciuis est celi, amicus Dei, socius beatorum Angelorum, cognitor secretorum, inspector supernorum, victor tentationum, expulsor demonum, bellator vitiorum, contemptor mundanorum, neglector curarum, possessor quietis, obtentor pacis, amator scripturarum, speculator veritatis, gustator puritatis, continuator orationis, collector sanctae meditationis, & destructor omnis euagationis. Cogita Deum & te solum esse in mundo, & habebis magnam requiem in corde tuo.

Luc. 2.

Exod. 19.

Memento, quia angelus inuenit Mariam in camera sua orantem, non foris cum hominibus loquentem. Non qui appetit caelestia secreta cognoscere, oportet cum ab hominibus elongari. Sic enim Moyses fecit, qui relictis hominum turbis mansit solus cum Domino in monte, ut legem Domini suscipere mereretur. Haec quandoque perlege, ut dulcescat tibi inhabitatio cellae.

CAPVT VIII.

De choro & diuino officio peragendo.

Chorus est Dei & sanctorum angelorum locus sacratissimus, ubi diuinum agitur officium praesentibus Ecclesiae ministris, cum reuerentia & deuotione psallentibus. Sicut angeli in caelo, sic religiosi ordinati sunt in choro. Opus Angelorum est, Deum semper laudare; opus religiosorum est, intēta mente psallere & orare. Sic sta in choro & canta, quasi in medio angelorum stares. Recordare dilectae Domini tui I E S U in praesepe iacentis, aut in crucis pendens, aut in caelo ad dexteram Patris sedentis, tanquam coram assisteres & cantares. Ipse sit in corde tuo & in labijs tuis, & pronuntiandum aperte & distincte verba Spiritus sancti, cuius opere & arte diuinum officium ordinatum est. Statue I E S U ad dexteram tuam, & M A R I A M ad sinistram, & omnes Sanctos a circuitu eorum.

2. Omnes fratres tui sint tibi tanquam angeli Dei. Et cum quibus nunc psallis in terris, spera etiam te cantaturum in caelis. Vita pura & conscientia libera gaudet in diuinis. Vagus & tepidus homo cum radio psallit & somno. Si viceris acediam, & cor ab euagatione restrinxeris, viam deuotionis paras, & semper in fine gaudebis. Multa curae suffocant verbum Dei, & longe locutiones faciunt distractionem mentis. Quicquid homo ante exercet, hoc sibi frequenter postmodum in oratione occurrit. Inimicus illuc non vadit, nisi ut zizania superseminet. Deuotus choralis soli Deo & sibi intendit, tanquam in caeleste chorum translatus & eleuatus esset.

3. Fl.

3. Finitis his, quæ in diuino officio celebrantur, non statim te effundas ad exteriora, ne perdas gratiam, quam consecutus es orando, sed potius post vota laborum tuorum te recollige, & in maiori gratiarum actione ab omni strepitu solus permane, ruminando quæ audisti cantari. Quid prodest vna hora Deum laudare, & altera secularia & inania pertractare? Noli preciosum fructum orationum tuarum, & laborem diuini operis, pro vilibus exponere iocis & nugis. Nam citò perit deuotio, quæ non custoditur sub silentij freno.

Finito sacro officio, qui se gerat psalteres,

4. Quando autem tedium sentis ex longiori officio, pensa, quia isto finito euolabis ad cælum. Et si hoc te non iuuat, memento, quia leuius est tribus vel quatuor horis vigilare & cantare, quam vna hora in purgatio ardere. Magni quidem meriti est sacris canonicis horis interesse, & laudes Dei alacriter cum multis fratribus persolueri in Ecclesia sancta. Et si non possumus sine intermissione orare, aut cum perfectis contemplari; debemus tamen certis horis ad hoc deputatis, omnem diligentiam adhibere, vt intentè & deuotè psallamus. Neq; enim in tam sancto opere tibij solum proficis, æternam à Domino mercedem promerendo, sed etiam cunctis Christi fidelibus, & præcipuè animabus defunctis, prodesse potes, gratiam & veniam in quotidianis horis & Missis implorando, & tanto plenius, quanto sæpius & feruentius pro omnibus oraueris. Nam & pro quolibet verbo attentè prolato, isto præmio non priuaberis.

Contra tedium obrepens inter precandum.

5. Quicquid etiam negligenter persoluis, inde districtè punieris. Non enim est leue peccatum, in præsentia Dei & Sanctorum vago corde stare, & ad sacra verba parum attendere. Heu quanta irreuerentiæ est, ibi inania dicta vel facta reuolueri; vbi omnibus prætermisissis negotijs, solum diuinis congruit intendere actionibus & secretis? In hoc cognoscitur verus & internus religiosus, si in Dei laudibus fuerit feruenter intentus; si nil cogitare libet aut agere, quàm ea quæ Deo maximè placent, & cum angelicis spiritibus communionem habent. Et hoc est semper orare Deum, scilicet ex toto corde laudare, benedicere, & glorificare; quemadmodum David in psalmo dicit: *Benedicam Dominum in omni tempore, semper laus eius in ore meo.* Qui ergo à Dei laudibus torpescit, aut tacet, aut se absentat, non est amicus Dei nec ciuis cæli; quia angeli semper in laudibus Dei sunt, & voce cõsona (Sanctus, Sanctus, Sanctus) in laudem summæ Trinitatis cantant. Qui etiam aues cæli rectè nominantur, quia alarum suarum sonitu ad cantandum nos hortantur. Inter omnes operationes animæ fidelis, non est tam fructuosus labor, & tam acceptabilis Deo seruitus, quàm frequenter deuotè orare, & Deum toto cordis affectu laudare.

Psal. 33.

Angeli aues cæli.

6. Væ igitur illis, qui diuino amore non valent, sed ad extraneas fabulas se conuertunt, qui nec orant, nec alios orare permittunt. Et vbi peccata sua emendare deberent, ibi veteribus malis noua superaddunt. Tales sunt, qui ecclesiam tardè intrant, & citius exeunt. Qui breues Missas diligunt, & longas epulationes exercent. Qui saturati, iustis delectantur & iocis; & pro beneficijs Dei, breues gratias vix debitè soluunt; eo quòd plus corpus quam animam pascere gaudent. Non sic autem faciet bonus religiosus, Dei seruitio mancipatus; sed memor omnium beneficiorum Dei, quæ à sæculo sunt, cum Iesu studeat pernoctare in orationibus, hymnos & psalmos canendo, sacras hostias offerendo, & deuotis meditationibus insistendo, & cor suum ad Deum semper erigendo.

CAPVT IX.

De discretione in omni spiritali exercitio seruanda.

1. **S**eruus Dei, cum discretionis moderamine, omnia agere debet. Stude ergo viam regiam tenere, vt neque nimis laxus ad carnem, nec nimis rigibus per feruorem corruas ante finem. Si vis stabilem bene viuendi ordinem seruare, inter duo extrema per medium iter incede; vt nihil per arrogantiam vltra vires attingentes; & quæ commodè agere præuales, per inertiam non omitas. Non requirit Deus à te corporis destructionem, sed vitiorum refrenationem. Non exigit aliqua impossibilia, sed salutem tuam vtilia. Dat sana consilia prouidet vitæ necessaria; vt bene utaris corporis seruitio ad animæ profectum, & in nullo excedas discretionis modum. Nam hodie currere, & cras lassum iacere, non est in via Dei proficere; sed seipsum confundere & profectum impedire.

2. Nunc nihil velle habere, & cras superflua sumere, non est paupertatem diligere, sed cupiditatem fouere. Nunc necessaria recusare, & cras singularia querere, non est abstinentiam facere, sed gulam excitare. Nunc apposita nolle comedere, & cras de defectu ciborum murmurare; non est abstinentis animæ signum, sed impatientiæ monstrum. Nunc tam multum legere vel scribere, vt dolor capitis sequatur; non est animam pascere, sed impotentem ad alia bona opera reddere. Hodie nihil loqui, & cras dissolutum fieri, aut silentium frangere; non est zelum ordinis habere, sed multos in ordine scandalizare. Hodie tam altè cantare, vt cras nequeas resonare, aut vix os ad cantandum aperire, non est Deum laudare, sed alios in choro turbare. Quicquid modum excedit, & discretionem non tenet, nec Deo placet, nec diu durare solet.